

lovgives paa Toldomraadet, er det at haabe, at man vil tage et skyldigt Hensyn til den danske Margarineindustri.

Det erkendes jo af alle, at Told paa Raastoffer og ingen Told paa det færdige Produkt er et Misforhold, som maa søges rettet. Der kan i denne Forbindelse henvises til Udtalelser faldne i Folketinget under Toldlovdebatten, hvor Forholdet stempledes som en Urimelighed.

Endvidere kan det maaske i denne Forbindelse nævnes, at Anlæg af Margarinefabrikker paa Frihavnsarealet er forbudt for ikke at skabe en ubillig Konkurrence for de indenlandske Fabrikker. Naar Lovgivningsmagten saaledes selv betegner Forholdet som ubilligt, vilde det jo være rimeligt, om man søgte det ændret fremfor at opretholde, ja, yderligere udvikle dette ubillige Forhold.

For at fjerne dette Misforhold kan der jo gaas forskellige Veje:

- 1) Man kan lægge Told paa færdig Margarine, svarende til den Told, der nu maa betales af Raastofferne dertil. Det kan her erindres, at den højtærede Finansminister i Toldlovforslaget har foreslaaet noget lignende overfor flere forskellige Virksomheder, som for Børstenbinderarbejde, Bogtrykning, Drejerarbejde, Ure m. m.
- 2) Eller hvis man ikke vil lægge Told paa Margarine, kan man godtgøre Margarinefabrikkerne den af dem erlagte Told.

Hvorom al Ting er, et Forhold, der fra alle Sider betegnes som en Urimelighed, bør søges ændret til det bedre, og de danske Margarinefabrikker have et billigt Krav paa, at Staten ikke beskytter den udenlandske Margarinefabrikation.

Vejen, den 1. Marts 1907.

Johs. Lauridsen.